

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 05/09

27 stycznia 2009 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-318/07

Hein Persche / Finanzamt Lüdenscheid

NIE NALEŻY OGRANICZAĆ MOŻLIWOŚCI ODLICZENIA OD PODATKU DAROWIZN DOKONANYCH NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO JEDYNIEM DO ORGANIZACJI MAJĄCYCH SIEDZIBĘ NA TERYTORIUM KRAJU

Państwo członkowskie darczyńcy powinno badać przestrzeganie warunków nałożonych na krajowe organizacje pożytku publicznego.

Prawo niemieckie przewiduje odliczenie od podatku darowizn dokonanych na rzecz organizacji pożytku publicznego znajdujących się w Niemczech, które spełniają określone warunki, wyłączając tę korzyść podatkową dla darowizn dokonanych na rzecz organizacji mających siedzibę w innym państwie członkowskim i uznanych tam za organizacje pożytku publicznego.

W swoim zeznaniu dotyczącym podatku dochodowego za 2003 rok Hein Persche, obywatel niemiecki, wniósł jednak o odliczenie od podatku darowizny rzeczowej o wartości około 18 180 EUR, dokonanej na rzecz Centro Popular de Lagoa znajdującej się w Portugalii (dom opieki nad osobami starszymi, przy którym działa również dom dziecka). Finanzamt (urząd skarbowy) odmówił wnioskowanego odliczenia na tej podstawie, że obdarowany nie posiadał siedziby w Niemczech i że H. Persche nie przedstawił pokwitowania odbioru przedmiotu darowizny w należytej formie.

Bundesfinanzhof (niemiecki sąd najwyższy w dziedzinie podatków), rozstrzygający sprawę w ostatniej instancji, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy państwo członkowskie może uzależnić możliwość odliczenia od podatku od warunku posiadania przez obdarowanego siedziby na terytorium kraju.

W dzisiejszym wyroku Trybunał Sprawiedliwości analizował zagadnienie, czy możliwość odliczenia od podatku darowizn transgranicznych wchodzi w zakres swobodnego przepływu kapitału gwarantowanego przez prawo wspólnotowe. Stwierdził on w tym względzie, że jeżeli podatnik ubiega się w państwie członkowskim o możliwość odliczenia od podatku darowizn dokonanych na rzecz organizacji mających siedzibę w innym państwie członkowskim i uznanych tam za organizacje pożytku publicznego, darowizny te wchodzi w zakres postanowień traktatu dotyczących swobodnego przepływu kapitału, nawet jeśli są dokonywane w naturze w postaci przedmiotów codziennego użytku.

Ponieważ możliwość uzyskania odliczenia od podatku może mieć istotny wpływ na postawę darczyńcy, brak możliwości odliczenia w Niemczech darowizn dokonanych na rzecz organizacji uznanych za organizacje pożytku publicznego, jeżeli mają one siedzibę w innych państwach członkowskich, może mieć wpływ na gotowość niemieckich podatników do dokonywania darowizn na ich rzecz. Przepis ten stanowi więc ograniczenie swobodnego przepływu kapitału, które jest co do zasady zakazane.

Zdaniem Trybunału, ograniczenie to nie jest uzasadnione. Trybunał stwierdził, że państwo członkowskie w ramach swoich przepisów dotyczących możliwości odliczenia od podatku darowizn może zastosować odmienne traktowanie pomiędzy organizacjami uznanymi za organizacje pożytku publicznego krajowymi i tymi mającymi siedzibę w innych państwach członkowskich, jeżeli te ostatnie służą celom innym niż nakazane przez jego własne przepisy. Prawo wspólnotowe nie nakłada bowiem na państwa członkowskie obowiązku, aby organizacje zagraniczne uznane w państwie członkowskim ich pochodzenia za organizacje pożytku publicznego były automatycznie uznawane za takie na ich terytorium.

Niemniej jednak, gdy organizacja pożytku publicznego uznana za taką w jednym państwie członkowskim spełnia przesłanki ustanowione w tym celu przez ustawodawstwo drugiego państwa członkowskiego i ma na celu promocję identycznych interesów wspólnoty, tak że może być uznana za organizację pożytku publicznego w tym ostatnim państwie członkowskim, organy tego państwa członkowskiego nie mogą odmówić tej organizacji prawa do równego traktowania z tego tylko powodu, iż nie ma ona siedziby na jego terytorium.

Ponadto, spornych przepisów nie uzasadnia konieczność zachowania skuteczności kontroli podatkowych, bowiem nic nie stoi na przeszkodzie, aby zainteresowane organy podatkowe domagały się od podatnika wszelkich dowodów, które uznają za konieczne do oceny, czy spełnione są przesłanki dla możliwości odliczenia wydatków przewidziane przez dane przepisy i czy żądane odliczenie może w związku z tym być przyznane. Trybunał uznał, że nie jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności ograniczanie państwa członkowskiego darczyńcy w badaniu lub zlecaniu badania, gdy podatnik ubiega się o skorzystanie z możliwości odliczenia darowizn, których dokonał na rzecz organizacji mających siedzibę w innym państwie członkowskim, przestrzegania warunków nałożonych na krajowe organizacje pożytku publicznego.

W konsekwencji, Trybunał orzekł, że **swobodny przepływ kapitału sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, na podstawie których, w odniesieniu do darowizn dokonanych na rzecz organizacji uznanych za organizacje pożytku publicznego, skorzystanie z odliczenia od podatku jest przyznane tylko w stosunku do darowizn dokonanych na rzecz organizacji mających siedzibę na terytorium kraju, bez jakiegokolwiek umożliwienia podatnikowi wykazania, że darowizna dokonana na rzecz organizacji mającej siedzibę w innym państwie członkowskim spełnia warunki nałożone przez te przepisy w celu przyznania tej korzyści.**

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: FR, CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, PT, RO, SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-318/07>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053